

ຖິ່ນຫອງ

ໂດຍ: ສາວຫຼັກ 7 ເມັດນ້ຳຕານເມືອງສວັນ

ແຜ່ນດິນຫອງຖິ່ນເຄົ້າ ທີ່ເຮົາຮັກເຫຼືອຫຼາຍ
ກາຍເດືອນເຈັດຟົນລິນ ຫຼັງລົງຈາກເມືອງຝ້າ
ນ້ຳມີປາ ນາມີເຂົ້າ ຊາວນາເຮົາຂຸດກິນ
ຢາດເທື່ອໄຫຼຫຼັງລົ້ນ ລົງພື້ນແຜ່ນດິນ

ດວງຕາວັນໃກ້ຈະຊື້ນ ລາລັບດັບແສງ
ຫ້ອງຫົ່ງນາຍາມແລງ ອ່ອນແສງສີເສົ້າ
ຈົນວ່າເຖິງເວລາເຊົ້າ ເງົາໃສຂຶ້ນໃໝ່
ແນມໄປເຫັນແດດກ້າ ຫົ່ງນາກວ້າງຈິ່ງແມ່ນງາມ ຫ່ານເອີຍ

ຫຼາຍປີຂ້າມຂອບຝ້າ ມາສູ່ເມືອງຈະເຣີນ
ສຸດເພີດເພີນທາງກາຍ ແຕ່ສ່ວນໃຈຄະນິງບ້ານ
ຄິດເຖິງລຳທານຫ້ວຍ ໃສເຢັນນ້ຳສະອາດ
ຄິດຮອດຄອນຕາດແກ້ງ ແລງເຊົ້າຢູ່ຖິ່ນຫອງ

ຍາມເຮົາຈາກຝີນ້ອງ ຊິເຫີນຫ່າງລາຫນີ
ທໍຣະນີນຳປົກປັກ ເພົ້າຮັກສາເຮົາໄວ້
ຈິດໃຈມີນົນຕ້ອງ ແຜ່ນດິນຫອງນາງກັ້ນຂາບ
ນ້ຳຕາໄຫຼອາບໜ້າ ຊິລາບ້ານຫ່າງໄກ

ອັນຕະຣາຍເຄາະຮ້າຍ ຈິ່ງໄດ້ຜ່ານກາຍຫນີ
ກັ້ນຂາບນາງທໍຣະນີ ແມ່ຜູ້ມີນົນກ້າ

ປັດຜິພາຍຜື້ນ ໃນຜືນດິນ ໂລກລຸ່ມ
ຈົ່ງຄຸ້ມຄອງລູກໄວ້ ພ້ຍຮ້າຍໃຫ້ຫ່າງໄກ

ຊາວລາວໄປຢູ່ກໍາ ເຂດຖິ່ນດິນໃດ
ແຕ່ຫົວໃຈຍັງປອງ ຖິ່ນທອງຂອງເຄົ້າ
ຜູ້ທີ່ເມົາໃນຫ້ອງ ຜືນດິນທອງບ້ານເກົ່າ
ຄິດເຫັນລາວຫົວໜ້າ ຜູ້ລາບ້ານຫ່າງນະຄອນ ແດ່ເດີ

ຖ້າວ່າຊີວິດຂ້ອນ ໃຫ້ຍອນເມື່ອຄາວຫຼັງ
ອະນິຈັງ ອະນິຈາ ຈົ່ງເມດຕາໄກກວ້າງ
ທາງຫຼວງເດີນຕອນທ້າຍ ບໍ່ມີໃຜຊິໄດ້ຜ່ານ
ສະພານສຸດຢູ່ຫີນ ຊີວັນມ້ວນຫຼີກບໍ່ເປັນ

ບໍ່ມີໃຜຫຼີກເວັ້ນ ເກີດ ແກ່ ເຈັບ ຕາຍ
ຍາມເມື່ອວາຍຊີວິດ ໃຫ້ຊີ້ຍັງຄົງຝ້າ
ດິນຕອນໃດຈະຖິ້ມໜ້າ ຝັງກາຍຍາພຽງດັບກິ່ນ
ສ່ວນວິນຍານຜູ້ຂ້າ ບູຊາໄວ້ຢູ່ຖິ່ນທອງ ຫ່ານເອີຍ